

ACC. N:R. M. 7293: 1-6.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *E. A. - Gullander*

Härad: *Bara*

Adress: *Öns*

Socken: *Skaberjö*

Berättat av: *Kerstin Persson*

Uppteckningsår: *1941*

Född år *1868* i *Skaberjö*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör Skåner och samboer.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

7293 : 1.

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

Ester Lullander

Härad:

Bara

Adress:

Oxie

Socken:

Skabersjö

Berättat av:

Kerstin Persson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1868

i

Skabersjö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Före i varden fanns de så mild som ante e te
nu före tien; nu hör iningstingjins allri snackas
om ed nu. Di gamle, di förtälldes så mild,
å vi ghytta, vi sad å bydes me bägge önen,
tus vi va så vi rygstes, om vi skulle gå ud, sion
de va bleid most.

Di snackede om vättula å maror. Vättula, de
va manfolke å maror de va fruntimmar. Om daene
va di li anna, men om natten måtte di ha
omkring som kerej.

Maran kom vilke gjarna sätta vi po bröstet po namn
som såw, å den stäckaten kemme ente dra ånen
så längje hon sad dare. Di som brute bli
veina å maran, di sa, ad de va nåd teint fardel

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 7293: 2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Ester L. Gullander
 Härad: Båva Adress: Olis
 Socken: Skabersjö Berättat av: Kerstin Persson
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1868 i Skabersjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 2.

å få po si. Men norr en vagna å antelise kunne
dra sinen, så va hon reint försöringur.

Di påstó, ad hon va tungu te å fäst sitta sinia
bein i dens sko som såu, före å kunna hoppa opp
å sätta si po'n, därför skulle en allti sätta trä
skona stor störsorna me smidorna udad, - allti
ingjad - före hon hade ente mejt å hoppa
baglångis opp.

Maran ville vse gjarna na po öjen om
nätterna. De va lätt å se norr maran hade
rad i lav me don, före då va di reint igenom
svitta å före skrända, å manen va sammen-
flätt. å sinna danna mareflättor va reint
omöjlelia å få opp.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

No. 7293 : 3.

Landskap: SkåneUpptecknat av: Ester L. GullanderHärad: BavaAdress: OsiaSocken: SkabersjöBerättat av: Kerstin PerssonUppteckningsår: 1940Född år 1868 i SkabersjöLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV3.

Men de va ändå mic mer trajt å komma-före en värrul. Fruntimnor, som va-po-de-vised gickij ajta si mic väll före å gå ena ud, nen de va bleid morl, före de va, Em! ente tate å fri si före en värrul.

Moorn, hon macha om, ad de va en Fös som tjeinte po ett ställe, å de va bra me tingje å drängjen, som de brukar så til, å så blei hon me en hiden, som de osse brukar å tända alltimellon. Å drängjen han ba tingje ajta si mic väll norr hon gickij himm-on å sä om sina förälka aut da å da nom kväl å de blei sönt norr hon skulle gå onigen. Å han ba na, hon skulle ta en täpfs me-si

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7293:4

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Ester L. Gullander

LUNDS UNIV.

Härad: Båra

Adress: Oxie

FOLKMINNES-

Socken: Skåbersjö

Berättat av: Kerstin Persson

ARKIV

Uppteckningsår: 1940

Född år 1868 i Skåbersjö

å slå kongen om si i fall hon skulle komma förr
nåd. Så jamen hände de icke en kväll, hon
kom bita rönt himmaifra, ad datt för nåd po
bingje å hogg fatt i skjörted. Så hon te å slå
ikring si me bullingjen hon hade me si, å lyckji-
det varketien å ble fri, å sprängt resten av väjen
å kom lyckjilil i bus, fastän hon va rönt förr-
skrämd. Så skjörted va ituröved po flere ställe.

Men po marinn, nove drängjen kom ingj å
skulle eda, hade han stora blåmärkje i ansjtid
å en tiden slavo av bingjis skjört inellom
tännen, å då sjänk hon rätt nove, förr då
förrsto hon, ad de va han som va värril, den
stackalen.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 7293:5-

Landskap: Thåne Upptecknat av: Ester L. Gustander
 Härad: Bava Adress: Ocie
 Socken: Thåbergsjö Berättat av: Kerstin Persson
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1868 i Thåbergsjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 5

De va min syngj om di som va bleina värnta ^(eller maror) (di
 kumme jo ente sät rå fore ed. De va morus
 skylt. Kom hade brövd igenmen en fjella-
 harn nove hon va me ghyttu, fore hon skulle
 shippa ifrå varkorna nove han skulle fyss te væden.

Dare va en man po ett ställe - ditta machade
 esse morus om - han hade en mår som skulle
 fälla, å han ante ad mellontösen di hade där,
 hade de gabet ställt fore si, å ad hon hade nål
 i ringjed, så han hållt it yå po bå öjid å tören
 å tika en marus nove fjelled va framkommed,
 så va tören esse dare, å va färi te å kryva igenmen
 fjellaharnen. Men de ste mamus fram å to
 fett i na å frågte na om hon ente viste ad

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M 7293: 6.Landskap: SkåneUpptecknat av: Ester L. GullanderHärad: BraheAdress: OxisSocken: SkåbergsjöBerättat av: Kerstin PerssonUppteckningsår: 1940.Född år 1868 i SkåbergsjöLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 6

hon va i lag om ä' gjörka sitt set ofygdda barn
 ofygghet, eller om hon varken ville, ad de skulle
 ha ibring som en värdul eller en andra bärre
 före hon väl ville komma ifrå de som står i
 skriften, ad "du skall föda dina barn med smärta"
 Ä' den gången fick den mannen fräls en stackels
 gylft ifrå ä' behöva ha som värdul var näst i
 all sin ti. Före de mötte de stackels värdulana
 gjörka, om de inte kunne komma te ä' eda
 hjärtad är ett ofygt barn. Då kunne de bli
 som andra. Men - hi dallas. Ä' de va
 därför som fruntimmer, som va-po-di-väjan
 fick ta si så väl i ajt.

Skriv endast på denna sida!